

NEHEMIAS

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

KAPITTEL 1

Nehemias', Hakaljas sønns historie. I måneden kislev, i det tyvende år, [av kong Artaxerxes' regjering] da jeg var i borgen Susan,

² kom Hanani, en av mine brødre, og noen andre menn fra Juda. Jeg spurte dem da om jødene (den rest som var blitt frelst fra fangenskapet) og om Jerusalem.

³ De svarte mig: De som er blitt igjen fra fangenskapet og nu bor der i landskapet, er i stor ulykke og vanære; Jerusalems mur er nedrevet og portene opbrent.

⁴ Da jeg hørte denne tidende, satte jeg mig ned og gråt og sørget dag etter dag, og jeg fastet og bad for himmelens Guds åsyn.

⁵ Og jeg sa: Akk, Herre, himmelens Gud, du store og forferdelige Gud, som holder din pakt og bevarer din miskunnhet mot dem som elsker dig og holder dine bud!

⁶ La ditt øre være åpent og dine øine oplatt, så du hører på din tjeners bønn, den som jeg nu beder for ditt åsyn, både dag og natt, for dine tjenere Israels barn, idet jeg bekjenner Israels barns synder, som vi har gjort mot dig! Både jeg og min fars hus har syndet;

⁷ vi har båret oss ille at mot dig og ikke holdt de bud og lover og forskrifter som du gav din tjener Moses.

⁸ Kom i hu det ord som du talte til din tjener Moses da du sa: Bærer I eder troløst at, så vil jeg sprede eder blandt folkene;

⁹ men vender I om til mig og holder mine bud og gjør efter dem, da vil jeg, om enn de bortdrevne blandt eder er ved himmelens ende, samle dem derfra og føre dem til det sted jeg har utvalgt til å la mitt navn bo der.

¹⁰ De er dog dine tjenere og ditt folk, som du har utfridd med din store kraft og din sterke hånd.

¹¹ Akk, Herre! La ditt øre merke på din tjeners og dine tjeneres bønn, de som gjerne vil frykte ditt navn, og la det idag lykkes for din tjener, og la ham finne barmhjertighet hos denne mann! -- Jeg var dengang munnskjenk hos kongen.

KAPITTEL 2

I måneden nisan i kong Artaxerxes' tyvende år traff det sig engang så at det var satt vin frem for ham; jeg tok da vinen og rakte kongen den, og han hadde alltid hatt godhet for mig.

² Da sa kongen til mig: Hvorfor ser du så bedrøvet ut? Du er jo ikke syk; det kan ikke være annet enn hjertesorg. Da blev jeg meget redd.

- ³ Og jeg sa til kongen: Kongen leve evindelig! Skulde jeg ikke se bedrøvet ut når byen hvor mine fedres graver er, ligger øde, og dens porter er fortært av ild?
- ⁴ Da sa kongen til mig: Hva er det da du ønsker? Da bad jeg til himmelens Gud,
- ⁵ og så sa jeg til kongen: Om kongen så synes, og dersom du har godhet for din tjener, så ber jeg at du vil la mig reise til Juda, til den by hvor mine fedres graver er, så jeg kan bygge den op igjen.
- ⁶ Da spurte kongen mig, mens dronningen satt ved hans side: Hvor lenge vil din reise vare, og når kommer du igjen? Kongen syntes godt om dette og gav mig lov til å reise, etterat jeg hadde nevnt en bestemt tid for ham.
- ⁷ Så sa jeg til kongen: Om kongen så synes, så la mig få brev med til stattholderne hinsides elven [Eufrat.] at de skal la mig dra igjennom hos sig, til jeg kommer til Juda,
- ⁸ likeså et brev til Asaf, han som har opsyn over kongens skoger, at han skal gi mig tømmer til å tømre op portene til den borg som hører til templet, og portene til bymuren og tømmer til det hus som jeg skal bo i. Og kongen gav mig det, fordi min Gud holdt sin gode hånd over mig.
- ⁹ Da jeg kom til stattholderne hinsides elven, gav jeg dem kongens brev; kongen hadde også sendt krigshøvedsmenn og hestfolk med mig.
- ¹⁰ Men da horonitten Sanballat og den ammonittiske tjener Tobias hørte det, syntes de meget ille om at det var kommet en som vilde arbeide for Israels barns vel.
- ¹¹ Da jeg så kom til Jerusalem og hadde vært der i tre dager,
- ¹² brøt jeg op om natten med noen få menn; men jeg hadde ikke nevnt for noget menneske hva min Gud hadde gitt mig i sinne å gjøre for Jerusalem; og jeg hadde ikke andre dyr med mig enn det jeg red på.
- ¹³ Jeg drog om natten ut gjennom Dalporten og bortimot Dragekilden og kom til Møkkporten. Jeg så på Jerusalems murer som var nedrevet, og på portene som var fortært av ild.
- ¹⁴ Så tok jeg over til Kildeporten og til Kongedammen; men der var det ikke rum for dyret som jeg red på, til å komme frem.
- ¹⁵ Så drog jeg op i dalen om natten og så på muren og gikk atter inn gjennom Dalporten og vendte så tilbake igjen.
- ¹⁶ Forstanderne visste ikke hvor jeg hadde vært, og hva jeg tok mig fore; for jeg hadde ennu ikke nevnt noget om det for jødene eller prestene eller de fornemme eller forstanderne eller de andre, som skulde utføre arbeidet.
- ¹⁷ Men nu sa jeg til dem: I ser selv den ulykke vi er i, at Jerusalem ligger øde og dets porter er opbrent; kom og la oss bygge op igjen Jerusalems mur, så vi ikke mere skal være til spott!
- ¹⁸ Og jeg fortalte dem hvorledes min Gud hadde holdt sin gode hånd over mig, og likeså hva kongen hadde sagt til mig. Da sa de: Vi vil gjøre oss rede og bygge. Og de tok kraftig fatt på det gode verk.
- ¹⁹ Men da horonitten Sanballat og den ammonittiske tjener Tobias og araberer Gesem hørte det, spottet de oss og foraktet oss og sa: Hva er det I gjør der? Vil I sette eder op imot kongen?
- ²⁰ Da svarte jeg dem så: Himmelens Gud, han vil la det lykkes for oss, og vi hans tjenere vil gjøre oss rede og bygge; men I har hverken del eller rett eller eftermæle i Jerusalem.

KAPITTEL 3

Ypperstepresten Eljasib og hans brødre og prestene gjorde sig rede og bygget Fåreporten; de helliget den og satte inn dørene; så bygget de videre til Mea-tårnet, som de helliget, og videre frem til Hananel-tårnet.

² Ved siden av dem bygget mennene fra Jeriko og ved siden av dem Sakkur, Imris sønn.

³ Fiskeporten blev bygget av Sena'as barn; de tømret den op og satte inn dører, låser og slåer.

⁴ Ved siden av dem arbeidet Meremot, sønn av Uria, Hakkos' sønn, ved siden av ham Mesullam, sønn av Berekja, Mesesabels sønn, og ved siden av ham Sadok, Ba'anas sønn.

⁵ Ved siden av ham arbeidet folkene fra Tekoa; men de fornemme blandt dem bøde ikke sin nakke under arbeidet for sin Herre.

⁶ Den gamle port blev satt i stand av Jojada, Paseahs sønn, og Mesullam, Besodjas sønn; de tømret den op og satte inn dører og låser og slåer.

⁷ Ved siden av dem arbeidet gibeonitten Melatja og meronotitten Jadon med mennene fra Gibeon og Mispa, som hørte under stattholderens domstol hinsides [vestenfor.] elven.

⁸ Ved siden av dem arbeidet Ussiel, Harhajas sønn, en gullsmed, og ved siden av ham Hananja, en av salvelagerne. Det næste stykke av Jerusalems mur lot de være like til den brede mur. [Dette stykke av muren var blitt stående]

⁹ Ved siden av dem arbeidet Refaja, Hurs sønn, høvdingen over den ene halvdel av Jerusalems distrikt.

¹⁰ Ved siden av ham arbeidet Jedaja, Harumafs sønn, midt imot sitt eget hus, og ved siden av ham Hattus, Hasabnejas sønn.

¹¹ Et annet stykke blev satt i stand av Malkia, Harims sønn, og Hassub, Pahat-Moabs sønn, og dessuten Ovnstårnet.

¹² Ved siden av ham arbeidet Sallum, sønn av Hallohes, høvdingen over den andre halvdel av Jerusalems distrikt, og sammen med ham hans døtre.

¹³ Dalporten blev satt i stand av Hanun og innbyggerne i Sanoah; de bygget den og satte inn dører, låser og slåer; de bygget også tusen alen av muren, til Møkkporten.

¹⁴ Og Møkkporten blev satt i stand av Malkia, Rekabs sønn, høvdingen over Bet-Hakkerems distrikt; han bygget den op og satte inn dører og låser og slåer.

¹⁵ Kildeporten blev satt i stand av Sallun, Kol-Hoses sønn, høvdingen over Mispas distrikt; han bygget den, la tak på den og satte inn dører, låser og slåer; likeledes bygget han muren ved Selah-dammen ved kongens have helt frem til de trapper som går ned fra Davids stad.

¹⁶ Etter ham arbeidet Nehemias, Asbuks sønn, høvdingen over den ene halvdel av Betsurs distrikt, til midt imot Davids graver og til den gravde dam og til heltenes hus.

¹⁷ Etter ham arbeidet levittene under Rehum, Banis sønn; ved siden av ham arbeidet Hasabja, høvdingen over den ene halvdel av Ke'ilas distrikt, for sitt distrikt.

¹⁸ Etter ham arbeidet deres brødre under Bavvai, Henadads sønn, høvdingen over den andre halvdel av Ke'ilas distrikt.

¹⁹ Ved siden av ham arbeidet Eser, Josvas sønn, høvdingen over Mispa, på et annet stykke, fra plassen midt imot opgangen til våbenhuset i Vinkelen.

²⁰ Etter ham arbeidet Baruk, Sabbais sønn, med stor iver på et annet stykke, fra Vinkelen og til døren på ypperstepresten Eljasibs hus.

²¹ Etter ham arbeidet Meremot, sønn av Uria, Hakkos' sønn, på et annet stykke, fra døren på Eljasibs hus og til enden av hans hus.

- ²² Etter ham arbeidet prestene, mennene fra Jordan-sletten.
- ²³ Etter dem arbeidet Benjamin og Hasub midt imot sitt eget hus; etter dem arbeidet Asarja, sønn av Ma'aseja, Ananjas sønn, ved siden av sitt hus.
- ²⁴ Etter ham arbeidet Binnui, Henadads sønn, på et annet stykke, fra Asarjas hus til Vinkelen og til det sted hvor muren bøier av.
- ²⁵ Palal, Usais sønn, arbeidet fra stedet midt imot Vinkelen og det tårn som springer frem fra kongens øvre hus ved fengselsgården; etter ham arbeidet Pedaja, Paros' sønn.
- ²⁶ (Tempeltjenerne bodde på Ofel, til plassen midt imot Vannporten mot øst og det fremspringende tårn.)
- ²⁷ Etter ham arbeidet folkene fra Tekoa på et annet stykke, fra plassen midt imot det store fremspringende tårn og til Ofel-muren.
- ²⁸ Ovenfor Hesteporten arbeidet prestene, hver av dem midt imot sitt eget hus.
- ²⁹ Etter dem arbeidet Sadok, Immers sønn, midt imot sitt eget hus, og etter ham Semaja, Sekanjas sønn, som hadde vaktholdet ved den østre port.
- ³⁰ Etter ham arbeidet Hananja, Selemjas sønn, og Hanun, Salafs sjette sønn, på et annet stykke, og etter dem Mesullam, Berekjas sønn, midt imot sitt kammer.
- ³¹ Etter ham arbeidet Malkia, en av gullsmedene, frem til tempeltjenernes og kremmernes hus, midt imot Mønstringsporten og frem til Hjørnesalen.
- ³² Og mellom Hjørnesalen og Fåreporten arbeidet gullsmedene og kremmerne.

KAPITTEL 4

Da nu Sanballat hørte at vi bygget på muren, optendtes hans vrede; han blev yderlig forbitret og spottet jødene

- ² og sa i nærvær av sine brødre og krigsfolket i Samaria: Hvad er det disse visne jøder gjør? Skal de ha lov til slikt? Skal de få ofre? Skal tro de vil få fullført verket idag? Skal tro de vil blåse liv i stenene fra grushaugene enda de alt er forbrent?
- ³ Og ammonitten Tobias, som stod ved siden av ham, sa: La dem bygge så meget de vil -- bare en rev hopper op på deres stenmur, så river den den ned.
- ⁴ Hør, vår Gud, hvorledes vi er blitt foraktet! La deres spott falle tilbake på deres eget hode, og la dem bli til rov i fangenskaps land!
- ⁵ Dekk ikke over deres misgjerning, og la ikke deres synd bli utslettet for ditt åsyn! For de har krenket dig for bygningsmennenes ører.
- ⁶ Så bygget vi da på muren, og hele muren blev satt i stand til sin halve høide, og folket hadde godt mot på arbeidet.
- ⁷ Men da Sanballat og Tobias og araberne og ammonittene og asdodittene hørte at vi holdt på med å utbedre Jerusalems murer, og at revnene tok til å fylles, blev de meget vrede.
- ⁸ Og de sammensvor sig alle om å komme og stride mot Jerusalem og hindre folket i dets arbeid.
- ⁹ Men vi bad til vår Gud, og vi stilte ut vaktposter mot dem dag og natt av frykt for dem.
- ¹⁰ Da sa jødene: Bærernes kraft svikter, og grushaugene er for store; vi makter ikke lenger å bygge på muren.
- ¹¹ Og våre motstandere sa: De må ikke få vite eller merke noget før vi står midt iblandt dem og hugger dem ned og således gjør ende på arbeidet.
- ¹² Da nu de jøder som bodde i nærheten av dem, kom fra alle kanter og vel ti ganger sa til

oss: I må vende tilbake til oss,

13 da stilte jeg folket op på de laveste steder bak muren, på de åpne plasser; jeg stilte dem op etter deres ætter med sine sverd og spyd og buer.

14 Og da jeg så dem opstilt, gikk jeg frem og sa til de fornemme og forstanderne og til hele folket: Vær ikke redd dem, tenk på Herren, den store og forferdelige, og strid for eders brødre, eders sønner og døtre, eders hustruer og eders hjem!

15 Da våre fiender hørte at vi hadde fått vite det, og at Gud hadde gjort deres råd til intet, vendte vi alle sammen tilbake til muren, hver til sitt arbeid.

16 Fra den dag arbeidet bare den ene halvdel av mine unge menn på verket, mens den andre halvdel av dem stod der med sine spyd, skjold, buer og brynjer, og høvdingene stod bakenfor hele Judas folk.

17 De som bygget på muren, og bærerne med sine byrder, de arbeidet med sin ene hånd på verket, og med den andre holdt de sitt våben;

18 hver av bygningsmennene hadde sitt sverd spent om sine lender mens de bygget; og basunblåseren stod ved siden av mig.

19 Og jeg sa til de fornemme og forstanderne og til hele folket: Arbeidet er stort og vidløftig, og vi er spredt på muren langt fra hverandre.

20 På det sted hvor I hører basunen lyder, der skal I samle eder hos oss. Vår Gud vil stride for oss.

21 Så arbeidet vi da på verket mens halvdelen stod der med sine spyd, fra morgenrøden rant op til stjernene kom frem.

22 På samme tid sa jeg også til folket: Hver mann med sin tjener skal bli natten over inne i Jerusalem, så vi kan ha dem til vakt om natten og til arbeid om dagen.

23 Og hverken jeg eller mine brødre eller mine tjenere eller vaktmennene, som fulgte mig, kom av klærne; hver mann hadde sitt våben hos sig og vann.

KAPITTEL 5

Men det reiste sig et stort skrik fra folket og deres hustruer mot deres jødiske brødre.

2 Nogen sa: Vi med våre sønner og døtre er mange; la oss få korn, så vi kan ete og berge livet!

3 Andre sa: Våre marker og vingårder og hus må vi sette i pant; la oss få korn til å stille vår hunger!

4 Atter andre sa: Vi har lånt penger på våre marker og vingårder for å betale skatten til kongen;

5 og dog er vi av samme kjød og blod som våre brødre, og våre barn som deres barn; men vi må la våre sønner og døtre bli træler, ja, nogen av våre døtre er alt blitt trælkvinner, og det står ikke i vår makt å hindre det; for våre marker og vingårder hører andre til.

6 Da jeg hørte deres klagerop og disse deres ord, blev jeg meget vred.

7 Jeg overveide saken med mig selv, og så irectesatte jeg de fornemme og forstanderne og sa til dem: I krever rente av eders brødre! Så sammenkalte jeg et stort folkemøte mot dem.

8 Og jeg sa til dem: Vi har, så vidt vi kunde, løskjøpt våre jødiske brødre som var solgt til hedningene, og så vil I selge eders brødre, og de må selge sig til oss! Da tidde de og fant ikke et ord til svar.

- ⁹ Så sa jeg: Det er ikke rett det I gjør; burde I ikke vandre i frykt for vår Gud, så ikke hedningene, våre fiender, skal få grunn til å håne oss?
- ¹⁰ Også jeg og mine brødre og mine folk har lånt dem penger og korn; la oss ettergi denne gjeld!
- ¹¹ Gi nu I dem på denne dag deres marker, vingårder, oljehaver og hus tilbake og ettergi dem rentene av pengene og kornet og mosten og oljen som I har lånt dem!
- ¹² Da sa de: Vi vil gi det tilbake og ikke kreve noget av dem; vi vil gjøre som du sier. Og etterat jeg hadde tilkalt prestene, lot jeg dem sverge på at de vilde gjøre som de hadde sagt.
- ¹³ Jeg rystet også ut brystfolden [den tjente som lomme.] på min kjortel og sa: Således skal Gud ryste hver mann som ikke holder dette sitt ord, ut av hans hus og gods -- så utrustet og tom skal han bli! Og hele forsamlingen sa: Amen! Og de priste Herren, og folket gjorde efter det som var sagt.
- ¹⁴ Fra den dag jeg blev utnevnt til stattholder i Juda land, fra kong Artaxerxes' tyvende år til hans to og trettiende år, i hele tolv år, har hverken jeg eller mine brødre nytt noget av den kost som stattholderen kunde kreve.
- ¹⁵ De forrige stattholdere, de som var før mig, falt folket til byrde og tok brød og vin av dem foruten firti sekel sølv, og endog deres tjenere trykket folket; men jeg gjorde ikke så, for jeg fryktet Gud.
- ¹⁶ Jeg var også selv med i arbeidet på denne mur, og noget jordstykke har vi ikke kjøpt; og alle mine folk har vært samlet til arbeidet der.
- ¹⁷ Og jødene og forstanderne, hundre og femti mann, åt ved mitt bord, foruten dem som kom til oss fra hedningefolkene rundt omkring.
- ¹⁸ Og det som blev tillaget for hver dag, var en okse og seks utvalgte stykker småfe foruten fugler, og alt dette kostet jeg selv; og en gang hver tiende dag var det overflod av all slags vin; og allikevel krevde jeg ikke den kost som stattholderen hadde rett til; for arbeidet lå tungt på dette folk.
- ¹⁹ Kom mig i hu, min Gud, og regn mig til gode alt det jeg har gjort for dette folk!

KAPITTEL 6

Da det nu kom Sanballat og Tobias og araberer Gesem og våre andre fiender for øre at jeg hadde bygget op muren, og at det ikke mere fantes nogen revne i den, enda jeg til den tid ikke hadde satt inn dører i portene,

- ² da sendte Sanballat og Gesem bud til mig og lot si: Kom, la oss møtes i en av landsbyene i Ono-dalen! Men de tenkte å gjøre mig ondt.
- ³ Jeg sendte bud tilbake til dem og svarte: Jeg holder på med et stort arbeid og kan ikke komme ned; skulde kanskje arbeidet hvile fordi jeg lot det ligge og drog ned til eder?
- ⁴ Fire ganger sendte de det samme bud til mig, og jeg gav dem samme svar.
- ⁵ Femte gang sendte Sanballat sin tjener til mig med det samme bud, og han hadde et åpent brev med sig.
- ⁶ I det stod det: Der går det ord blandt folkene, og Gasmu sier også at du og jødene tenker på å gjøre oprør; derfor er det du bygger op muren, og efter det samme rykte skal du være deres konge;
- ⁷ du har også satt profeter til å utrope om dig i Jerusalem at du er konge i Juda. Nu vil dette rykte komme kongen for øre; så kom nu og la oss rådslå sammen!

- ⁸ Men jeg sendte bud til ham og lot svare: Noget sådant som det du taler om, har ikke gått for sig; det er noget du selv har funnet på.
- ⁹ For de søkte alle sammen å skremme oss, idet de tenkte at vi da skulde bli trette og holde op med arbeidet, så det ikke blev utført. Men styrk nu du mine hender!
- ¹⁰ Da jeg engang kom inn til Semaja, sønn av Delaja, Mehetabels sønn, i hans hus, hvor han holdt sig innelukket, sa han: La oss gå sammen inn i Guds hus, i det indre av templet og la oss stenge templets dører! For de kommer og vil drepe dig, ja, de kommer og vil drepe dig inatt.
- ¹¹ Men jeg svarte: Skulde en mann som jeg flykte? Og hvorledes skulde en mann som jeg kunne gå inn i templet og enda bli i live? Jeg går ikke inn der.
- ¹² For jeg forstod grant at det ikke var Gud som hadde sendt ham, men at han uttalte denne spådom over mig fordi Tobias og Sanballat hadde leid ham til det.
- ¹³ Han var leid forat jeg skulde bli redd og gjøre som han sa og forsynde mig, og de således få satt ut et ondt rykte om mig, så de kunde håne mig.
- ¹⁴ Kom Tobias og likeså Sanballat i hu, min Gud, for disse hans gjerninger og dessuten profetinnen Noadja og de andre profeter som søkte å skremme mig!
- ¹⁵ Muren blev ferdig på to og femti dager -- den fem og tyvende dag i måneden elul.
- ¹⁶ Da alle våre fiender hørte dette, og alle folkene rundt om oss så det, da sank de meget i sine egne øine, og de forstod at det var med vår Guds hjelp dette verk var utført.
- ¹⁷ I de dager sendte også de fornemste i Juda mange brev til Tobias, og fra Tobias kom det brev til dem igjen.
- ¹⁸ For mange i Juda var forbundet med ham ved ed; for han var svigersønn til Sekanja, Arahs sønn, og hans sønn Johanan hadde ektet en datter av Mesullam, Berekjas sønn.
- ¹⁹ De pleide også å tale til mig om hans gode egenskaper og å bære mine ord frem til ham. Tobias sendte også brev for å skremme mig.

KAPITTEL 7

Da nu muren var bygget, satte jeg inn dørene, og dørvokterne og sangerne og levittene blev satt til sin gjerning.

- ² Og jeg satte min bror Hanani til befalingsmann over Jerusalem og sammen med ham Hananja, borgens høvedsmann; for han var en pålitelig mann og gudfryktig fremfor de fleste.
- ³ Og jeg sa til dem: Jerusalems porter skal ikke åpnes før solen brenner hett, og mens de [dørvokterne.] ennu står der, skal dørene lukkes og tillåses, og det skal settes ut vakter av Jerusalems innbyggere, hver på sin post og hver utenfor sitt hus.
- ⁴ Byen var vid og stor, men folket i den var fåtallig, og ingen nye hus var bygget.
- ⁵ Da gav min Gud mig i sinne å samle de fornemste og forstanderne og folket for å innføres i ættelister, og jeg fant boken med ættelistene over dem som først hadde draget hjem, og der fant jeg skrevet:
- ⁶ Dette er de menn fra landskapet Juda som drog hjem fra fangenskapet i det fremmede land -- de som kongen i Babel Nebukadnesar hadde bortført, og som nu er vendt tilbake til Jerusalem og Juda, hver til sin by,
- ⁷ de som fulgte med Serubabel, Josva, Nehemias, Asarja, Ra'amja, Nahamani, Mordekai, Bilsan, Misperet, Bigvai, Nehum, Ba'ana. Dette er tallet på mennene av Israels folk:
- ⁸ Paros' barn, to tusen ett hundre og to og sytti;

- ⁹ Sefatjas barn, tre hundre og to og sytti;
- ¹⁰ Arahs barn, seks hundre og to og femti;
- ¹¹ Pahat-Moabs barn av Josvas og Joabs etterkommere, to tusen åtte hundre og atten;
- ¹² Elams barn, tusen to hundre og fire og femti;
- ¹³ Sattus barn, åtte hundre og fem og firti;
- ¹⁴ Sakkais barn, syv hundre og seksti;
- ¹⁵ Binnuis barn, seks hundre og åtte og firti;
- ¹⁶ Bebais barn, seks hundre og åtte og tyve;
- ¹⁷ Asgads barn, to tusen tre hundre og to og tyve;
- ¹⁸ Adonikams barn, seks hundre og syv og seksti;
- ¹⁹ Bigvais barn, to tusen og syv og seksti;
- ²⁰ Adins barn, seks hundre og fem og femti;
- ²¹ Aters barn av Esekias' ætt, åtte og nitti;
- ²² Hasums barn, tre hundre og åtte og tyve;
- ²³ Besais barn, tre hundre og fire og tyve;
- ²⁴ Harifs barn, hundre og tolv;
- ²⁵ Gibeons barn, fem og nitti;
- ²⁶ mennene fra Betlehem og Netofa, hundre og åtte og åtti;
- ²⁷ mennene fra Anatot, hundre og åtte og tyve;
- ²⁸ mennene fra Bet-Asmavet, to og firti;
- ²⁹ mennene fra Kirjat-Jearim, Kefira og Be'erot, syv hundre og tre og firti;
- ³⁰ mennene fra Rama og Geba, seks hundre og en og tyve;
- ³¹ mennene fra Mikmas, hundre og to og tyve;
- ³² mennene fra Betel og Ai, hundre og tre og tyve;
- ³³ mennene fra det annet Nebo, to og femti;
- ³⁴ den annen Elams barn, tusen to hundre og fire og femti;
- ³⁵ Harims barn, tre hundre og tyve;
- ³⁶ Jerikos barn, tre hundre og fem og firti;
- ³⁷ Lods, Hadids og Onos barn, syv hundre og en og tyve;
- ³⁸ Sena'as barn, tre tusen ni hundre og tretti.
- ³⁹ Av prestene: Jedajas barn av Josvas hus, ni hundre og tre og sytti;
- ⁴⁰ Immers barn, tusen og to og femti;
- ⁴¹ Pashurs barn, tusen to hundre og syv og firti;
- ⁴² Harims barn, tusen og sytten.
- ⁴³ Av levittene: Josvas barn av Kadmiels ætt, av Hodevas barn, fire og sytti.
- ⁴⁴ Av sangerne: Asafs barn, hundre og åtte og firti.
- ⁴⁵ Av dørvokterne: Sallums barn, Aters barn, Talmons barn, Akkubs barn, Hatitas barn, Sobais barn, hundre og åtte og tretti.
- ⁴⁶ Av tempeltjenerne: Sihas barn, Hasufas barn, Tabbaots barn,
- ⁴⁷ Keros' barn, Sias barn, Padons barn,
- ⁴⁸ Lebanas barn, Hagabas barn, Salmais barn,
- ⁴⁹ Hanans barn, Giddels barn, Gahars barn,
- ⁵⁰ Reajas barn, Resins barn, Nekodas barn,

- 51 Gassams barn, Ussas barn, Paseahs barn,
52 Besais barn, Me'unims barn, Nefussims barn,
53 Bakbuks barn, Hakufas barn, Harhurs barn,
54 Baslits barn, Mehidas barn, Harsas barn,
55 Barkos' barn, Siseras barn, Tamahs barn,
56 Nesiahs barn, Hatifas barn.
57 Av Salomos tjeneres barn: Sotais barn, Soferets barn, Peridas barn,
58 Ja'alas barn, Darkons barn, Giddels barn,
59 Sefatjas barn, Hattils barn, Pokeret-Hasseba'ims barn, Amons barn.
60 Alle tempeltjenerne og Salomos tjeneres barn var tilsammen tre hundre og to og nitti.
61 Og dette er de som drog hjem fra Tel-Melah, Tel-Harsa, Kerub, Addon og Immer, men ikke kunde opgi sin familie og sin ætt, om de var av Israel:
62 Delajas barn, Tobias' barn, Nekodas barn, seks hundre og to og firti,
63 og av prestene: Hobajas barn, Hakkos' barn, Barsillais barn, han som hadde tatt en av gileaditten Barsillais døtre til hustru og var blitt opkalt efter dem.
64 Disse lette efter sine ættelister, men de fantes ikke; de blev da utelukket fra prestedømmet som uverdige dertil,
65 og stattholderen sa til dem at de ikke skulde ete av det høihellige før det fremstod en prest med urim og tummim.
66 Hele menigheten var i alt to og firti tusen tre hundre og seksti
67 foruten deres tjenere og tjenestepiker, som var syv tusen tre hundre og syv og tretti. De hadde også med sig to hundre og fem og firti sangere og sangerinner.
68 De hadde syv hundre og seks og tretti hester, to hundre og fem og firti mulesler,
69 fire hundre og fem og tretti kameler og seks tusen syv hundre og tyve asener.
70 Nogen av familiehodene gav gaver til arbeidet. Stattholderen gav til kassen tusen dariker i gull, dessuten femti skåler og fem hundre og tretti pretekjortler.
71 Og nogen av familiehodene gav til arbeidskassen tyve tusen dariker i gull og to tusen og to hundre miner i sølv.
72 Og det som resten av folket gav, var tyve tusen dariker i gull og to tusen miner i sølv og dessuten syv og seksti pretekjortler.
73 Både prestene og levittene og dørvokterne og sangerne og nogen av det menige folk og tempeltjenerne og hele Israel ellers bosatte sig i sine byer. Da den syvende måned kom, bodde Israels barn i sine byer.

KAPITTEL 8

- Og alt folket samlet sig som en mann på plassen foran Vannporten; og de bad Esras, den skriftlærde, om å hente boken med Mose lov, som Herren hadde gitt Israel.
2 Og presten Esras bar loven frem for menigheten, både for menn og kvinner og alle som kunde forstå hvad de hørte; det var den første dag i den syvende måned.
3 Og han leste op av den midt for plassen foran Vannporten fra tidlig morgen til midt på dagen -- for mennene og kvinnene og dem som kunde forstå; og alt folket lyttet til lovbokens ord.
4 Esras, den skriftlærde, stod på en forhøining av tre, som var blitt reist til dette, og ved siden av ham stod Mattitja, Sema, Anaja, Uria, Hilikia og Ma'aseja til høire for ham, og til

venstre for ham Pedaja, Misael, Malkia, Hasum, Hasbaddana, Sakarja og Mesullam.

⁵ Og Esras åpnet boken for alt folkets øine; for han stod høiere enn alt folket; og da han åpnet den, reiste alt folket sig.

⁶ Esras lovet Herren, den store Gud, og alt folket svarte med oppløftede hender: Amen, amen, og de bøide sig og kastet sig ned for Herren med ansiktet til jorden.

⁷ Og Josva, Bani, Serebja, Jamin, Akkub, Sabbetai, Hodia, Ma'aseja, Kelita, Asarja, Josabad, Hanan, Pelaja og de andre levitter utla loven for folket, mens folket blev stående på sin plass.

⁸ De leste op av boken -- av Guds lov -- de tolket og utla den for folket, så de skjønte det som blev lest.

⁹ Og stattholderen Nehemias og presten Esras, den skriftlærde, og levittene som lærte folket, sa til alt folket: Denne dag er helliget Herren eders Gud, sørg ikke og gråt ikke! For alt folket gråt da de hørte lovens ord.

¹⁰ Så sa han til dem: Gå nu og et fete retter og drikk søte drikker og send gaver derav til dem for hvem intet er tillaget, for dagen er helliget vår Herre, og sørg ikke, for glede i Herren er eders styrke!

¹¹ Også levittene søkte å få alt folket til å holde sig rolig og sa: Vær stille, for dagen er hellig; sørg ikke!

¹² Da gikk alt folket bort og åt og drakk og sendte gaver omkring og holdt en stor gledesfest; for de hadde forstått det som var blitt talt til dem.

¹³ Dagen efter samlet alt folkets familiehoder, prestene og levittene sig hos Esras, den skriftlærde, for å få nærmere rede på lovens ord.

¹⁴ De fant da skrevet i loven -- den lov som Herren hadde gitt ved Moses -- at Israels barn skulde bo i løvhytter på festen i den syvende måned,

¹⁵ og at de skulde kunngjøre og la utrope i alle sine byer og i Jerusalem: Gå ut på fjellene og hent løv av oljetrær og av ville oljetrær og av myrter og av palmer og av andre løvrike trær og gjør løvhytter, som foreskrevet er.

¹⁶ Da gikk folket ut og hentet løv, og de gjorde sig løvhytter, hver på sitt tak og på sine tun og likeledes i forgårdene til Guds hus og på plassen ved Vannporten og på plassen ved Efra'im-porten.

¹⁷ Og hele menigheten, de som var kommet tilbake fra fangenskapet, gjorde løvhytter og bodde i dem; for fra Josvas, Nuns sønns dager like til denne dag hadde Israels barn ikke gjort dette. Og der var en overmåte stor glede.

¹⁸ Dag efter dag leste de op av Guds lovbok, fra den første dag til den siste; de holdt høtid i syv dager og på den åttende dag en festlig sammenkomst, som påbudt var.

KAPITTEL 9

På den fire og tyvende dag i samme måned samlet Israels barn sig og holdt faste, klædd i sekk og med jord strødd på sine hoder.

² Og Israels ætt skilte sig fra alle fremmede og stod så frem og bekjente sine synder og sine fedres misgjerninger.

³ Så blev de stående på sin plass mens det blev lest op for dem av Herrens, deres Guds lovbok en fjerdedel av dagen, og en annen fjerdedel av dagen avla de bekjennelse og tilbad Herren sin Gud.

⁴ Josva og Bani, Kadmiel, Sebanja, Bunni, Serebja, Bani og Kenani trådte op på levittenes forhøining, og de ropte med høi røst til Herren sin Gud.

- ⁵ Og levittene Josva og Kadmiel, Bani, Hasabneja, Serebja, Hodia, Sebanja og Petahja sa: Stå op og lov Herren eders Gud fra evighet til evighet! Ja, lovet være ditt herlige navn, som er ophøiet over all lov og pris!
- ⁶ Du alene er Herren, du har gjort himlene, himlenes himler og all deres hær, jorden og alt som er på den, havene og alt som er i dem, og du holder det alt sammen i live, og himmelens hær tilbeder dig.
- ⁷ Det var du, Herre Gud, som utvalgte Abram og førte ham ut fra kaldeernes Ur og gav ham navnet Abraham.
- ⁸ Og du fant hans hjerte trofast mot dig, og du gjorde den pakt med ham at du vilde gi hans ætt kana'anittenes, hetittenes, amorittenes og ferisittenes og jebusittenes og girgasittenes land; og du holdt ditt ord, for du er rettferdig.
- ⁹ Du så våre fedres nød i Egypten, og du hørte deres rop ved det Røde Hav,
- ¹⁰ og du gjorde tegn og undergjærninger med Farao og alle hans tjenere og alt folket i hans land; for du visste at de hadde faret overmodig frem mot dem, og du vant dig et stort navn, som det kan sees på denne dag.
- ¹¹ Du kløvde havet for dem, og de gikk midt igjennem havet på det tørre; du kastet deres forfølgere i dypet, så de sank som sten i de veldige vann.
- ¹² Du ledet dem i en skystøtte om dagen og i en ildstøtte om natten for å lyse for dem på den vei de skulde gå.
- ¹³ Du steg ned på Sinai berg og talte med dem fra himmelen; du gav dem rette befalinger og trygge lover, gode forskrifter og bud.
- ¹⁴ Du kunngjorde dem din hellige sabbat; du gav dem bud og forskrifter og lover gjennom din tjener Moses.
- ¹⁵ Du gav dem brød fra himmelen når de hungret, og lot vann komme frem av klippen for dem når de tørstet, og du bød dem å dra inn og ta det land i eie som du med oppløftet hånd hadde svoret at du vilde gi dem.
- ¹⁶ Men de, våre fedre, var overmodige og hårdnakkede og hørte ikke på dine bud.
- ¹⁷ De vilde ikke høre og kom ikke i hu de undergjærninger du hadde gjort for dem, men var hårdnakkede og valgte sig en høvding og vilde i sin gjenstridighet vende tilbake til sin trældom; men du er en Gud som tilgir, nådig og barmhjertig, langmodig og rik på miskunnhet, og du forlot dem ikke.
- ¹⁸ Ja, de støpte sig endog en kalv og sa: Dette er din Gud, som førte dig op fra Egypten. Og de gjorde sig skyldige i store bespottelser.
- ¹⁹ Men du -- i din store barmhjertighet forlot du dem ikke i ørkenen; skystøtten vek ikke fra dem om dagen, men ledet dem på veien, ei heller vek ildstøtten fra dem om natten, men lystet for dem på den vei de skulde gå.
- ²⁰ Du gav dem din gode Ånd til å lære dem; du nektet ikke deres munn din manna, og du gav dem vann når de tørstet.
- ²¹ I firti år forsørget du dem i ørkenen, de manglet intet; deres klær blev ikke utslitt, og deres føtter blev ikke hovne.
- ²² Du gav dem riker og folk, som du skiftet ut til dem på alle kanter; de tok i eie det land som tilhørte Sihon, kongen i Hesbon, og det land som tilhørte Og, kongen i Basan.
- ²³ Du gjorde deres barn tallrike som himmelens stjerner og førte dem inn i det land som du hadde lovt deres fedre at de skulde komme inn i og ta i eie.
- ²⁴ Så kom da deres barn og tok landet i eie, og du ydmyket landets innbyggere, kana'anittene, for dem og gav dem i deres hånd, både kongene og folkene der i landet, så de kunde gjøre med dem som de vilde.

- ²⁵ De inntok faste byer og vant sig fruktbar jord og tok huser til eie som var fulle av alle gode ting, og uthugne brønner, vingårder og oljetrær og frukttrær i mengde; og de åt og blev mette og fete og gjorde sig til gode ved din store godhet.
- ²⁶ Men de blev gjenstridige og satte sig op imot dig og kastet din lov bak sin rygg; de drepte dine profeter, som vidnet for dem og vilde føre dem tilbake til dig; og de gjorde sig skyldige i store bespottelser.
- ²⁷ Da gav du dem i deres fienders hånd, og de plaget dem; men når de i sin nød ropte til dig, hørte du det fra himmelen, og i din store barmhjertighet gav du dem frelsere, som utfridde dem av deres fienders hånd.
- ²⁸ Men når de så kom til ro, gjorde de atter det som var ondt i dine øine, og du overlot dem i deres fienders hånd, så de hersket over dem; men når de så atter ropte til dig, hørte du det fra himmelen og utfridde dem i din barmhjertighet gang på gang.
- ²⁹ Du vidnet for dem og vilde omvende dem til din lov; men de var overmodige og hørte ikke på dine bud, de syndet mot dine lover, de som mennesket lever ved når han gjør efter dem; i sin gjenstridighet satte de skulderen imot; de var hårdnakkede og vilde ikke høre.
- ³⁰ I mange år bar du over med dem og vidnet for dem ved din Ånd gjennom dine profeter; men de vendte ikke øret til, og du gav dem i fremmede folks hånd.
- ³¹ Men i din store barmhjertighet gjorde du ikke aldeles ende på dem og forlot dem ikke; for du er en nådig og barmhjertig Gud.
- ³² Og nu, vår Gud, du store, veldige og forferdelige Gud, du som holder din pakt og bevarer din miskunnhet, la det ikke tykkes dig ringe alt det onde som har rammet oss, våre konger, våre høvdinger, våre prester, våre profeter, våre fedre og alt ditt folk, fra assyrerkongenes dager til den dag idag!
- ³³ Du er rettferdig i alt det som er kommet over oss; for du har vist trofasthet, men vi har vært ugudelige.
- ³⁴ Våre konger, våre høvdinger, våre prester og våre fedre har ikke gjort efter din lov; de har ikke hørt på dine bud og på de vidnesbyrd du lot bli dem til del.
- ³⁵ Og enda de levde i sitt eget rike, og du hadde gitt dem så meget godt og overlatt dem dette vide og fruktbare land, tjente de dig ikke og vendte ikke om fra sine onde gjerninger.
- ³⁶ Se, vi er idag træler -- vi er træler i det land du gav våre fedre, forat de skulde ete dets frukt og dets gode ting,
- ³⁷ og sin rike grøde bærer det for de konger som du satte over oss for våre synders skyld, og de råder over våre legemer og vårt fe efter eget tykke. Vi er i stor nød.
- ³⁸ På grunn av alt dette gjorde vi en fast pakt og skrev den op; skrivelsen blev forsynt med segl og underskrevet av våre høvdinger, våre levitter og våre prester.

KAPITTEL 10

De som skrev under på denne med segl forsynte skrivelse, var: stattholderen Nehemias, Hakaljas sønn, og Sedekias,

- ² Seraja, Asarja, Jirmeja,
³ Pashur, Amarja, Malkia,
⁴ Hattus, Sebanja, Malluk,
⁵ Harim, Meremot, Obadja,
⁶ Daniel, Ginneton, Baruk,
⁷ Mesullam, Abia, Mijamin,

- ⁸ Ma'asja, Bilgai og Semaja; dette var prestene;
- ⁹ og levittene var: Josva, Asanjas sønn, Binnui av Henadads barn og Kadmiel,
- ¹⁰ og deres brødre: Sebanja, Hodia, Kelita, Pelaja, Hanan,
- ¹¹ Mika, Rehob, Hasabja,
- ¹² Sakkur, Serebja, Sebanja,
- ¹³ Hodia, Bani og Beninu.
- ¹⁴ Og folkets høvdinger var: Paros, Pahat-Moab, Elam, Sattu, Bani,
- ¹⁵ Bunni, Asgad, Bebai,
- ¹⁶ Adonja, Bigvai, Adin,
- ¹⁷ Ater, Hiskia, Assur,
- ¹⁸ Hodia, Hasum, Besai,
- ¹⁹ Harif, Anatot, Nobai,
- ²⁰ Magpias, Mesullam, Hesir,
- ²¹ Mesesabel, Sadok, Jaddua,
- ²² Pelatja, Hanan, Anaja,
- ²³ Hosea, Hananja, Hasub,
- ²⁴ Hallohes, Pilha, Sobek,
- ²⁵ Rehum, Hasabna, Ma'aseja,
- ²⁶ Akia, Hanan, Anan,
- ²⁷ Malluk, Harim og Ba'ana.
- ²⁸ Resten av folket, prestene, levittene, dørvokterne, sangerne, tempeltjenerne og alle de som hadde skilt sig fra de fremmede folk for å leve etter Guds lov, med hustruer, sønner og døtre, så mange som hadde kunnskap og forstand --
- ²⁹ alle disse holdt sig til de fornemme blandt sine brødre og svor en dyr ed på at de vilde vandre etter Guds lov, som var gitt ved Guds tjener Moses, og at de vilde holde og gjøre etter alle Herrens, vår Herres bud og lover og forskrifter,
- ³⁰ at vi ikke skulde gi våre døtre til de fremmede folk, ei heller ta deres døtre til hustruer for våre sønner,
- ³¹ at vi, når de fremmede folk kom med sine varer og alle slags korn for å selge det på sabbaten, ikke skulde kjøpe det av dem på sabbaten eller nogen annen helligdag, og at vi i det syvende år skulde la landet hvile og eftergi alle krav.
- ³² Og vi påtok oss den forpliktelse at vi skulde avgi tredjedelen av en sekel årlig til tjenesten i vår Guds hus,
- ³³ til skuebrødene og det daglige matoffer og det daglige brennoffer og til offerne på sabbatene, nymånedagene og høitidene og til takkofferne og til syndofferne som tjente til soning for Israel, og til alt arbeidet i vår Guds hus.
- ³⁴ Og vi, prestene, levittene og folket, kastet lodd om avgivelsen av ved til templet, hvorledes vi år for år til fastsatte tider skulde føre den til vår Guds hus etter våre familier for å brenne den på Herrens, vår Guds alter, som foreskrevet er i loven.
- ³⁵ Vi vedtok også år for år å føre førstegrøden av vår jord og de første modne frukter av alle trær til Herrens hus
- ³⁶ og de førstefødte av våre sønner og av vår buskap, som foreskrevet er i loven, og å føre det førstefødte av vårt storfe og vårt småfe til vår Guds hus, til prestene som gjør tjeneste i vår Guds hus;
- ³⁷ og det første av vårt mel og våre hellige gaver og alle slags trefrukt, most og olje skulde

vi føre til prestene, til kammerne i vår Guds hus, og tienden av vår jord til levittene, og levittene skulde selv innkreve tiende i alle de byer hvor vi driver akerbruk.

³⁸ Og en prest, en av Arons sønner, skulde være med levittene når de innkrevde tiende, og selv skulde levittene føre tienden av sin tiende op til vår Guds hus, til kammerne i forrådshuset.

³⁹ For både Israels barn og Levis barn skulde føre den hellige avgift av kornet, mosten og oljen til kammerne, hvor helligdommens kar er, og hvor de prester som gjør tjeneste, og dørvokterne og sangerne holder til. -- Vi skulde ikke svikte vår Guds hus.

KAPITTEL 11

Folkets høvdinge bodde i Jerusalem. Resten av folket kastet lodd således at hver tiende mann skulde bo i Jerusalem, den hellige stad, men de ni tiendedeler i de andre byer.

² Og folket velsignet alle de menn som frivillig bosatte sig i Jerusalem.

³ Dette er de familie-overhoder i landskapet som bodde i Jerusalem, og de som bodde i Judas byer, hver på sin eiendom, i sine byer, både av legfolket i Israel og av prestene, levittene, tempeltjenerne og etterkommerne av Salomos tjenere.

⁴ I Jerusalem bodde nogen av Judas barn og av Benjamins barn. Av Judas barn: Ataja, sønn av Ussia, sønn av Sakarja, sønn av Amarja, sønn av Sefatja, sønn av Mahalalel, av Peres' barn,

⁵ og Ma'aseja, sønn av Baruk, sønn av Kol-Hose, sønn av Hasaja, sønn av Adaja, sønn av Jojarib, sønn av Sakarja, sønn av Hassiloni.

⁶ Peres' barn som bodde i Jerusalem, var i alt fire hundre og åtte og seksti krigsdyktige menn.

⁷ Av Benjamins barn var det: Sallu, sønn av Mesullam, sønn av Joed, sønn av Pedaja, sønn av Kolaja, sønn av Ma'aseja, sønn av Itiel, sønn av Jesaja,

⁸ og etter ham Gabbai-Sallai, i alt ni hundre og åtte og tyve.

⁹ Joel, Sikris sønn, var tilsynsmann over dem, og Juda, Hassenuas sønn, var den næst øverste i byen.

¹⁰ Av prestene var det: Jedaja, sønn av Jojarib, Jakin,

¹¹ Seraja, sønn av Hilkia, sønn av Mesullam, sønn av Sadok, sønn av Merajot, sønn av Akitub, forstanderen for Guds hus,

¹² og deres brødre, som gjorde tjeneste i huset, i alt åtte hundre og to og tyve, og Adaja, sønn av Jeroham, sønn av Pelalja, sønn av Amsi, sønn av Sakarja, sønn av Pashur, sønn av Malkia,

¹³ og hans brødre, overhoder for sine familier, i alt to hundre og to og firti, og Amassai, sønn av Asarel, sønn av Ahsai, sønn av Mesillemot, sønn av Immer,

¹⁴ og deres brødre, hundre og åtte og tyve dyktige menn. Sabdiel, sønn av Haggadolim, var tilsynsmann over dem.

¹⁵ Av levittene var det: Semaja, sønn av Hassub, sønn av Asrikam, sønn av Hasabja, sønn av Bunni,

¹⁶ og Sabbetai og Josabad, som forestod de ytre arbeider ved Guds hus og begge hørte til levittenes overhoder,

¹⁷ og Mattanja, sønn av Mika, sønn av Sabdi, sønn av Asaf, lederen av sangen, som istemte lovsangen ved bønner, og Bakbukja, den av hans brødre som var næst etter ham, og Abda, sønn av Sammua, sønn av Galal, sønn av Jeditun.

- ¹⁸ Levittene i den hellige stad var i alt to hundre og fire og åtti.
- ¹⁹ Av dørvokterne var det: Akkub, Talmon og deres brødre, som holdt vakt ved portene, i alt hundre og to og sytti.
- ²⁰ Resten av Israel og av prestene og levittene bodde i alle de andre byer i Juda, hver på sin arvelodd.
- ²¹ Og tempeltjenerne bodde på Ofel, og Siha og Gispa var deres formenn.
- ²² Tilsynsmann over levittene i Jerusalem ved tjenesten i Guds hus var Ussi, sønn av Bani, sønn av Hasabja, sønn av Mattanja, sønn av Mika, av Asafs barn, sangerne.
- ²³ For det var utstedt en befaling av kongen om dem, og likeledes var det fastsatt for sangerne hvad de hver dag hadde å gjøre.
- ²⁴ Petaja, Mesesabels sønn, av Serahs, Judas sønns barn, gikk kongen til hånd i alle saker som vedkom folket.
- ²⁵ Også i landsbyene med tilhørende jorder bodde noen av Judas barn: i Kirjat-Arba med tilhørende småbyer, i Dibon med tilhørende småbyer, i Jekabse'el og dets landsbyer,
- ²⁶ i Jesua, Molada, Bet-Pelet,
- ²⁷ i Hasar-Sual, Be'erseba med tilhørende småbyer,
- ²⁸ i Siklag, Mekona med tilhørende småbyer,
- ²⁹ i En-Rimmon, Sora, Jarmut,
- ³⁰ Sanoah, Adullam og deres landsbyer, Lakis med tilhørende jorder og Aseka med tilhørende småbyer. De hadde sine bosteder fra Be'erseba til Hinnoms dal.
- ³¹ Benjamins barn hadde sine bosteder fra Geba av: i Mikmas, Aja, Betel med tilhørende småbyer,
- ³² i Anatot, Nob, Ananja,
- ³³ Hasor, Rama, Gitta'im,
- ³⁴ Hadid, Sebo'im, Neballat,
- ³⁵ Lod, Ono og Tømmermannsdalen.
- ³⁶ Av levittene kom noen avdelinger fra Juda til å høre til Benjamin.

KAPITTEL 12

Dette er de prester og levitter som drog hjem med Serubabel, Sealtiels sønn, og Josva: Seraja, Jirmeja, Esras,

- ² Amarja, Malluk, Hattus,
- ³ Sekanja, Rehum, Meremot,
- ⁴ Iddo, Ginnetoi, Abia,
- ⁵ Mijamin, Ma'adja, Bilga,
- ⁶ Semaja, Jojarib, Jedaja,
- ⁷ Sallu, Amok, Hilikia og Jedaja. Disse var overhodene for prestene og for sine brødre på Josvas tid.
- ⁸ Og levittene var: Josva, Binnui, Kadmiel, Serebja, Juda og Mattanja, som sammen med sine brødre forestod lovsangen,
- ⁹ mens deres brødre Bakbukja og Unno stod midt imot dem for å vareta sin tjeneste.
- ¹⁰ Josva fikk sønnen Jojakim, Jojakim fikk Eljasib, Eljasib fikk Jojada,
- ¹¹ Jojada fikk Jonatan, og Jonatan fikk Jaddua.

- ¹² På Jojakims tid var disse prestenes familie-overhoder: for Serajas familie Meraja, for Jirmejas Hananja,
- ¹³ for Esras' Mesullam, for Amarjas Johanan,
- ¹⁴ for Melukis Jonatan, for Sebanjas Josef,
- ¹⁵ for Harims Adna, for Merajots Helkai,
- ¹⁶ for Iddos Sakarias, for Ginnetons Mesullam,
- ¹⁷ for Abias Sikri, for Minjamins, for Moadjas Piltai,
- ¹⁸ for Bilgas Sammua, for Semajas Jonatan,
- ¹⁹ for Jojaribs Mattenai, for Jedajas Ussi,
- ²⁰ for Sallais Kallai, for Amoks Eber,
- ²¹ for Hilcias Hasabja og for Jedajas Netanel.
- ²² I Eljasibs, Jojadas, Johanans og Jadduas tid blev levittenes familieoverhoder optegnet, likeså prestene under perseren Darius' regjering.
- ²³ Familie-overhodene for Levis barn blev optegnet i krønikeboken, og det like til Johanans, Eljasibs sønns tid.
- ²⁴ Levittenes overhoder var: Hasabja, Serebia og Josva, Kadmiels sønn, og deres brødre stod midt imot dem for å love og prise Gud, således som den Guds mann David hadde befalt, flokk ved flokk.
- ²⁵ Mattanja, Bakbukja, Obadja, Mesullam, Talmon og Akkub holdt som dørvoktere vakt over forråds-kammerne ved portene.
- ²⁶ Disse levde i Jojakims, Josvas sønns, Josadaks sønns tid, og i stattholderen Nehemias' og i presten Esras', den skriftlærdes, tid.
- ²⁷ Til innvielsen av Jerusalems mur hentet de levittene fra alle deres bosteder og førte dem til Jerusalem for å holde innvielse og gledesfest både med lovprisning og med sang, med cymbler, harper og citarer.
- ²⁸ Og sangernes barn kom sammen både fra landet rundt om Jerusalem og fra netofatittenes landsbyer
- ²⁹ og fra Bet-Haggilgal og fra Gebas og Asmavets jorder; for sangerne hadde bygget sig landsbyer rundt omkring Jerusalem.
- ³⁰ Og prestene og levittene rensset sig, og de rensset folket og portene og muren.
- ³¹ Da lot jeg Judas høvdinger stige op på muren, og jeg opstilte to store lovsangskor og festtog; det ene gikk til høire ovenpå muren frem til Møkkporten;
- ³² og efter dem gikk Hosaja og halvdelen av Judas høvdinger,
- ³³ Asarja, Esras og Mesullam,
- ³⁴ Juda, Benjamin, Semaja og Jirmeja
- ³⁵ og likeså nogen av prestenes barn, som bar trompeter; det var Sakarja, sønn av Jonatan, sønn av Semaja, sønn av Mattanja, sønn av Mikaja, sønn av Sakkur, sønn av Asaf,
- ³⁶ og hans brødre Semaja og Asarel, Milalai, Gilalai, Ma'ai, Netanel, Juda og Hanani med den Guds mann Davids sanginstrumenter; og Esras, den skriftlærde, gikk foran dem.
- ³⁷ De gikk over Kildeporten og rett frem, opover trappene til Davids stad, der hvor en stiger op på muren ovenfor Davids hus, helt frem til Vannporten i øst.
- ³⁸ Det andre lovsangskor gikk til den motsatte side, og jeg fulgte efter det med den andre halvdel av folket, ovenpå muren, ovenfor Ovnstårnet, bort til den brede mur,
- ³⁹ og over Efra'im-porten, den gamle port og Fiskeporten, forbi Hananel-tårnet og Mea-

tårnet, helt frem til Fåreporten; de stanset ved Fengselsporten.

⁴⁰ Således stod begge lovsangskorene ved Guds hus, likeså jeg og halvdelen av formennene med mig

⁴¹ og prestene Eljakim, Ma'aseja, Minjamin, Mikaja, Eljoenai, Sakarja og Hananja med trompeter,

⁴² og Ma'aseja, Semaja, Eleasar, Ussi, Johanan, Malkia, Elam og Eser. Og sangerne istemte sangen, og den som ledet den, var Jisrahja.

⁴³ De ofret den dag store offer og gledet sig, for Gud hadde latt dem vederfares en stor glede; også kvinnene og barna gledet sig, og jubelen i Jerusalem hørtes lang vei.

⁴⁴ Samme dag blev det innsatt menn som skulde ha tilsyn med forrådsammerne for de hellige gaver, førstegrøden og tiendene; der skulde de samle fra bymarkene det som efter loven tilkom prestene og levittene; for det var glede i Juda over at prestene og levittene nu utførte sin tjeneste.

⁴⁵ Og de varetok hvad det var å vareta for deres Gud, og hvad det var å vareta ved renselsen; likeså varetok sangerne og dørvokterne sin tjeneste, således som David og hans sønn Salomo hadde befalt.

⁴⁶ For allerede i gammel tid, i Davids og Asafs dager, var det ledere for sangerne, og det lød lov-og takkesanger til Gud.

⁴⁷ Og i Serubabels og Nehemias' dager gav hele Israel sangerne og dørvokterne det som tilkom dem for hver dag; og de gav levittene hellige gaver, og levittene gav Arons barn hellige gaver.

KAPITTEL 13

Samme dag blev det lest op for folket av Moseboken, og der fant de skrevet at ingen ammonitt eller moabitt nogensinne skulde være med i Guds menighet,

² fordi de ikke kom Israels barn i møte med brød og vann, men leide Bileam imot dem til å forbanne dem; allikevel vendte vår Gud forbannelsen til velsignelse.

³ Da de nu hørte hvad det stod i loven, utskilte de alle fremmede fra Israel.

⁴ Men noen tid før dette var presten Eljasib, som var i nær slekt med Tobias, blitt satt til å ha tilsyn med kammerne i Guds hus.

⁵ Og han hadde innredet et stort kammer for ham der hvor de før hadde lagt inn matofferet, viraken og karene og den tiende av kornet, mosten og oljen som var levittenes og sangernes og dørvokternes rettighet, og den hellige avgift til prestene.

⁶ Under alt dette var jeg ikke i Jerusalem; for i Babels konge Artaxerxes' to og trettiende år var jeg kommet tilbake til kongen. Men da noen tid var gått, bad jeg igjen kongen om lov til å reise,

⁷ og da jeg så kom til Jerusalem, la jeg merke til det onde Eljasib hadde gjort for Tobias' skyld ved å innrede et kammer for ham i forgårdene til Guds hus.

⁸ Dette syntes jeg meget ille om, og jeg kastet alt Tobias' innbo ut av kammeret

⁹ og bød at de skulde rense kammerne, og så lot jeg atter de til Guds hus hørende kar og matofferet og viraken legge inn der.

¹⁰ Jeg fikk også vite at levittene ikke hadde fått det som tilkom dem, og at derfor levittene og sangerne, som skulde gjøre tjeneste, hadde forlatt tjenesten og flyttet ut hver til sin gård.

¹¹ Da gikk jeg i rette med formennene og spurte dem hvorfor Guds hus var blitt forsømt,

og jeg kalte dem sammen og innsatte dem igjen, hver på sin plass.

12 Og hele Juda førte tienden av kornet, mosten og oljen til forrådsammerne.

13 Så satte jeg presten Selemja og Sadok, den skriftlærde, og Pedaja, en av levittene, til å ha tilsyn med forrådsammerne og Hanan, sønn av Mattanjas sønn Sakkur, til å gå dem til hånde; for de blev holdt for å være pålitelige; dem pålåg det nu å dele ut til sine brødre.

14 Kom mig i hu, min Gud, for dette og utslett ikke de gode gjerninger som jeg har gjort mot min Guds hus og for tjenesten der!

15 Ved samme tid så jeg i Juda nogen som trådte vinpersene om sabbaten og førte hjem kornbånd og lesste dem på asenene, og likeledes vin, druer, fikener og alle slags varer og førte det til Jerusalem på sabbatsdagen. Jeg advarte dem den dag de solgte disse levnetsmidler.

16 Også folk fra Tyrus, som opholdt sig der, kom med fisk og alle slags varer og solgte dem på sabbaten til Judas barn, og det i Jerusalem.

17 Da gikk jeg i rette med de fornemme i Juda og sa til dem: Hvorledes kan I bære eder så ille at og vanhellige sabbatsdagen?

18 Var det ikke fordi eders fedre gjorde således at vår Gud førte all denne ulykke over oss og over denne by? Og nu fører I ennå større vrede over Israel ved å vanhellige sabbaten!

19 Så snart det blev mørkt i Jerusalems porter før sabbaten, bød jeg at dørene skulde lukkes, og at de ikke skulde åpnes igjen før efter sabbaten. Jeg satte nogen av mine tjenere på vakt ved portene og sa: Det skal ingen varer føres inn på sabbatsdagen.

20 Kremmerne og de som solgte alle slags varer, overnattet da utenfor Jerusalem både en og to ganger.

21 Da advarte jeg dem og sa til dem: Hvorfor overnatter I foran muren? Gjør I det en gang til, så legger jeg hånd på eder. Fra den tid kom de ikke mere på sabbaten.

22 Og levittene bød jeg å rense sig og komme og holde vakt ved portene, så sabbatsdagen kunde bli helligholdt. Kom mig også dette i hu, min Gud, og miskunn dig over mig efter din store nåde! SLM

23 På den tid så jeg også de jøder som hadde tatt asdodittiske, ammonittiske og moabittiske kvinner til hustruer;

24 av deres barn talte halvdelen asdodittisk -- de kunde ikke tale jødisk -- eller et av de andre folks tungemål.

25 Jeg gikk i rette med dem og forbannet dem, ja, nogen av dem slo jeg og rev dem i håret; jeg lot dem sverge ved Gud og sa: I skal ikke gi eders døtre til deres sønner eller ta nogen av deres døtre til hustruer for eders sønner eller for eder selv.

26 Var det ikke med sådant Israels konge Salomo forsyndet sig? Iblandt de mange folk var det ingen konge som han, og han var elsket av sin Gud, og Gud satte ham til konge over hele Israel; men endog ham forførte de fremmede kvinner til synd.

27 Og eder skulde det være tillatt å gjøre denne store ondskap og vise troløshet mot vår Gud ved å ta fremmede kvinner til hustruer!

28 En av sønnene til Jojada, ypperstepresten Eljasibs sønn, var svigersønn av horonitten Sanballat; derfor drev jeg ham bort fra mig.

29 Kom dem i hu, min Gud, at de har vanæret prestedømmet og prestedømmets og levittenes pakt!

30 Så rensset jeg dem fra alt fremmed, og jeg foreskrev hvad prestene og levittene hadde å

vareta, hver i sin gjerning,

³¹ og hvorledes det skulde være med avgivelsen av ved til fastsatte tider og med førstegrøden. Kom mig det i hu, min Gud, og regn mig det til gode!

For other languages please go to **www.wordproject.org**